

## Opdracht 1 Spiegel-priegel

### *Het gewenste effect*

Regisseur J. d. H. maakt een voorstelling gebaseerd op verhalen van Edgar Allen Poe. Hij wil in de foyer – bij wijze van “teaser” een object neerzetten met 2 even grote spiegels. De ene spiegel is een echte spiegel, de tweede is een videobeeld. Hij denkt dat het met een webcam en een scherm of beamer mogelijk is om het zo te maken dat de echte spiegel en de “videospiegel” niet van elkaar te onderscheiden zijn. Het publiek mag niets in de gaten hebben.

Vervolgens wil hij de mensen verrassen of laten schrikken door te spelen met de “videospiegel”. Bijvoorbeeld door het beeld te vervormen, of enge beesten te voorschijn te toveren, enz.

Hij heeft het vooral over webcams en beamers. “Maar”, zegt hij: “als je een andere oplossing weet, bijvoorbeeld met halfdoorlatende spiegels of zo, dan mag dat ook. Als het maar hetzelfde effect geeft”.

J. d. H. heeft de volgende eisen en suggesties:

- Het beeld in de echte spiegel en dat van de “videospiegel” moeten dezelfde indruk geven, dus ook wat betreft de positie van het beeld en de belichting !
- De overgang van “spiegelbeeld” naar “vervormd beeld” in de videospiegel moet heel subtiel zijn: dus niet de indruk geven dat het beeld wordt “weggedrukt”, maar dat het in eerste instantie misschien niet eens opvalt dat er wat aan het veranderen is.
- Het object moet een kleine “footprint” hebben (d.w.z. zo min mogelijk vloeroppervlak in beslag nemen).
- Hij wil een demonstratie van de oplossing waaruit blijkt dat het mogelijk is (eventueel op schaal)
- Hij wil graag berekeningen en schetsen zien, stralendiagrammen e.d. die hij vervolgens aan een bevriend docent Optica geeft ter controle.

Tenslotte merkt J. d. H. nogmaals op dat hij, mocht het allemaal technisch niet mogelijk zijn, openstaat voor alternatieve oplossingen die hetzelfde dramatische effect hebben.